

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Στιγμές ευθύνης

Ποιος γονιός δε δάκρυσε ακούγοντας το «πάρε με όταν φτάσεις» από το στόμα των νέων που διαμαρτύρονται για τη φριχτή τραγωδία των Τεμπών; Ποιος εργαζόμενος δεν ανατρίχιασε βλέποντας πόσο κυνικά το κέρδος των λίγων θυσιάζει την ασφάλεια και τη ζωή τελικά των πολλών; Και ποιος πανεπιστημιακός δεν ένιωσε πόσο η καταστροφή και η εκποίηση των δημόσιων αγαθών (και η παιδεία είναι ένα από αυτά) γι' άλλη μια φορά αποδεικνύεται καταστροφή της κοινωνίας της ίδιας;

Με σεβασμό και εκτίμηση στεκόμαστε μπροστά στους αγώνες της νεολαίας – των φοιτητών και των φοιτητριών μας. Με οργή ενώνουμε τη φωνή μας και τον αγώνα μας με όλους αυτούς που αξιώνουν δικαιοσύνη και καταλογισμό των ευθυνών σε εκείνους που απαξιώνουν τον κοινό πλούτο και καταπατούν θεμελιώδη δικαιώματα.

Είναι δυνατόν σε μια τέτοια στιγμή κάποιος να επιχειρούν να ακυρώσουν τις κινητοποιήσεις του φοιτητικού κόσμου στο όνομα της διατήρησης της εκπαιδευτικής κανονικότητας; Είναι δυνατόν να εισηγούνται τη διεξαγωγή διαδικτυακών μαθημάτων για να παρακάμψουν τις αποφάσεις αγώνα των φοιτητικών συλλόγων για την τραγωδία των Τεμπών τη στιγμή που η κοινωνία οργισμένη και σοκαρισμένη ζητά δικαιοσύνη;

Ως Πανεπιστημιακοί Δάσκαλοι, με πλήρη συναίσθηση της ευθύνης μας, δηλώνουμε στο πλευρό των φοιτητών μας. Και τους διαβεβαιώνουμε ότι όποιες και να υπάρξουν εκπαιδευτικές απώλειες (ήσσονος σημασίας θέμα βέβαια μπροστά στη φρίκη των ημερών) θα τις φροντίσουμε. Με αλληλεγγύη και πείσμα η ελπίδα θα νικήσει.

14.03.2023